

Ishaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilagami ter s „Kafipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:
 Ves leto 13 K 20 h. ali gld. 6 60
 pol leta 6 „ 60 „ „ 3 30
 četrť leta 3 „ 40 „ „ 1 70
 Posamične številke stanajo 10 vin.
 Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabrček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Naročila brez doposlano naročnine se ne oziiramo.

Ogledi in posilnice se računajo po petih vrstah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsake vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

S O Č Ć A

Vse za omiko, svobodo in napredek! Dr. K. Lovrič.

Uredništvo
 se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglašje plačati loco Gorice. Dopisi n. se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnilstvu.

„PRIMOREC“

Izhaja neodvisno od „Soča“. vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1 60.
 „Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Gor. Tiskarna A. Gabrček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Laško vseučilišče v Gorici.

Polagoma ali vedno jasneje so prihajale v svet vesti, da se ustanovi v Gorici laško vseučilišče. Sedaj pa zopet čujemo, da je bržčas gotovo, da pride res to vseučilišče v Gorico. Najprej prenesejo katedre iz Inomosta, potem pa nameravajo popolniti vseučilišče.

Umevno je, da vseučilišče mestu kot takemu v materijalnem pogledu koristi. Došli bi profesorji, služabniki, visokošolci, in več denarja bi ostalo v mestu. Dobili bi gotovo posebno knjižnico, kak muzej, kliniko itd. . . . Izjavljamo, da pripoznavamo, da tiče Lahom vseučilišče, tudi privoščimo jim isto — ali Gorica ni mesto za tako vseučilišče. Goriški Slovenci moramo ponovno protestovati proti tej nameri.

Gorica je glavno mesto dežele, ki je 2/3 slovenska. Okolica mesta je čisto slovenska. V mestu je dobra tretjina prebivalstva zavednih Slovencev. Gorica potrebuje za svoj razvoj in obstanek dobrih, prijaznih odnošajev s slovenskim ozemljem. Bili so časi ostrega nasprotja, ali došlo je pomirjenja. Povsodi se opaža več vstrpljivosti. Laški meščanje iščejo prijaznih zvez s Slovenci. Le malo let še, pa nastanejo ob tem razvijanju prav lepe razmere.

To so točke, katere treba v celem obsegu uvaževati, ako se hoče mestu dobro ter se želi mirnega napredka. Z laškim vseučiliščem pa bi se te točke podirale, kajti prišlo bi več sto mladih, vročekrvnih ljudi, nadahnjenih s šovinizmom, posebno po tolikem vspehu dosedanje agitacije. Kakošna čustva bi gojili ti mladi, neskušeni, vroči življenjski Slovencem, ni treba praviti. Ž njimi bi došla doba novih provokacij v Gorici in celi okolici, došlo bi do narodnostne napetosti, kakoršne doslej še ne poznamo, došli bi časi nečuvenih bojev med obema narodnostima. In ti življenjski bi bili večinoma mladi ljudje iz

ven naše dežele, ki bi delali tu novih zgag in bojov — katerih mi noderemo.

Hočemo miren razvoj mesta in dežele, in hočemo normalnih odnošajev, proti katerim se tisti dobiček, kateri bi dalo mestu vseučilišče, kar poizgubi; zategadel pa protestujemo, da se hoče zanesti v Gorico gnezdo, katerega se boji vlada v Trstu in Tridentu.

Laško vseučilišče tiče v laško mesto. Imajo na razpolago Trident in druga mesta, tje tiče laško vseučilišče — v Gorico pane!

Oglašamo se o pravem času in vlada vedi, da vemo, kaj nas čaka, ako nam pošlje na vrat te laške mladice, ali vedi tudi, da bi se znali braniti ter varovati svojo narodno čast. Zob za zob!

Vlada bi imela pa gotovo tudi dosti posla s temi mladeniči — ker je meja tako blizu. Le en skok je v Videm in Čedad, tako slavnega spomina! Toda to je končno njihova stvar!

Mi le s svojega stališča hočemo mir v deželi, pred vsem v glavnem mestu, zato svarimo že naprej pred posledicami, katere bi nastale, ako se nastani res v Gorici laško vseučilišče. Ako je oblastim do miru in lepega razvitka mesta, potem bodo znale odvrniti od njega pretečo nevarnost, ako ne, zadene njih odgovornost za posledice.

Naj denejo laško vseučilišče, kamor hočejo, v Gorici ne sme stati! Proti temu se moramo zganiti vsi goriški Slovenci in z nami vsi zastopniki slovenskega naroda, kajti to vprašanje sega globoko v nas vse, v cel narod.

Na dan proti preteči nevarnosti!

Brezpravje in nasilje v c. kr. kmetijskem društvu.

Kako daleč sega sovraštvo, katero gojijo laški lazi-liberalci dr. Pajer do Slovencev, se kaže v sedanjem času najjasnejše v c. kr. kmetijskem društvu, kateremu je predsednik,

Kmetijsko društvo pač ne bi smelo biti politično torišče za nikogar, marveč bi moralo biti v tako eminentno kmetijski deželi, kakor je naša, osredotočenje vsestranskega stremljenja po povzdigi kmetijstva ter po pomoči istemu v celi deželi ne gleda na to, kje orje njivo ali dela v vinogradniku Furlan ali Slovenec. Ali kjer je Pajer, tam so Slovenci vrženi povsodi v kot, kjer je on, morajo stati povsodi v ospredju Lahim dalet zadej Slovenci. V tako svrhu se porabijo od njega in od strani njegov trabantov vsa sredstva. Dokler gre, se gibljejo v okvirju pravil in zakona, kakor pa ne gre, pa piskajo na vsa pravila in na zakone, ter delajo, kar se jim bas zljubi, pa če je se v takem nasprotstvu z zakoni in s pravili.

Pajer hoče tudi v c. kr. kmetijskem društvu gospodariti absolutno, kakor je navajen drugodi. Zanesel je narodnostni boj tudi v to društvo, v katerem naj bi se vzdržala na površju laška premoč, ker ne gre z lepa, pa z brezpravjem in nasiljem. Slovencev sme biti v društvu toliko, da ne pridejo do nikake voljave, marveč da ostanejo vse odločitve v rokah Lahov. Kakor se jih oglasi več, pa zapro vrata c. kr. kmetijskega društva, in če se se tako trka, se ne odpro. Pajer je sprejel med člane c. kr. kmetijskega društva laško „Società Ginnastica“ v Gorici in pa „Lega Nazionale“, ali slovenskega kmetovalca in razumnika noče, ker hoče imeti v omenjenem društvu laško trdnjavo in ker hoče to društvo izkoristiti za Lahe.

Kakor vse, kar je v laških rokah, mora biti tudi to društvo enostransko v svojem delovanju. Za Lahe mora delovati na celi črti, za Slovence pa takisto mačehovsko, kakor zna izborna Pajer.

Da se drži društvo v takem stanju, znajo gospodje Lahi izborna preskrbeti. Kadar so kake volitve, takrat zbobnajo vse svoje skupaj, jih opominjajo, da plačajo, ter jim izročijo potrebne listine, jih vabijo pravčasno, Slovence pa prezro in jih vabijo prepozno. Lani priглаšeni Slovenci še sedaj niso sprejeti, še sedaj se ni izrekel tisti odsek, ali so sposobni biti člani c. kr. kmet. društva ali ne, da je le mogel nastopiti Pajer na zadnjem občnem zboru v torek, kakor je

hotel. O teh premišlujejo, ali bi jih sprejeli ali ne, in še poseben odsek so volili, ki naj to pretrese — kdo pa je pretresal, če je sposobna „Lega Nazionale“ ali pa „Unione Ginnastica“ biti član kmetijskega društva!

To je skandal, da mu ga ni para, tako brezvestno postopanje!

Če hočejo Slovenci plačati pred volitvami, blagajnika ni na razpolago, potem pa jim očitajo, kaj da iščejo v društvu, ker niso plačali.

O vsem tem je šel zopet protest na vlado, katera je po lanskem protestu še tako temeljito poučena o počenjanju in švindlu v tem c. kr. društvu! Ako bi delali Slovenci kaj takega, bi bila vlada nastopila že zdavnaj proti njim, ali proti Lahom se ne upa ničesar storiti, pa če uganjajo pred njenimi očmi še tako brezpravje in nasilje. Ka nam pomaga, če morda tuintam v Trstu k'o kaj pogodrnja proti dr. Pajerju, rezultat je vedno le ta, da romajo naše do pike opravičene pritožbe v kot, Pajer pa ostaja, kjer je... absoluten gospodar v deželi in velik sovražnik Slovencev, ki je zanesel to sovraštvo celo na gospodarsko polje.

Tu se vidi, koliko je mar deželnemu glavarju za interese našega kmetovalca, in koliko je mar tudi vladi, ki vidi, kaj dela Pajer, pa molči! V takih izglelih vidimo naše prijatelje! Ako bi bilo naši vladi več za pravico nego za Pajerja, potem bi bil že moral na lanski protest dobiti tako lekeljo, da bi bil padel s svojih mest, ali ker je pri vladi ravno narobe prav, trpimo mi še dalje krivico, Pajer pa še vedno gospodari ter drži vlado v šahu, pa čeprav trpi radi tega cel slovenski del dežele. Radi Pajerja trpimo in radi tega, ker vlada noče storiti ničesar proti Lahom, pa če z nami delajo še tako krivično ter pri tem norce brijejo z raznimi pravili in zakoni.

In mi? Ali nismo bili do torka le še preveč ponižni, prepohlevni, ali ne verujemo le še preveč pravilom in zakonom ter v pravico raznih funkcionarjev?! Sedaj smo pač vendar v marsičem na čistem... Spremeniti treba taktiko, konec naj bo potrpežljivosti! Zob za zob!

Trije mušketirji.

Napisal Alexandre Dumas.

Drugi del. (Dolge.)

»Zdaj govori!« pravi ta, zaklepaje vrata, da bi ju nihče ne motil, in zapahuje zapahe. »Ali je umrl kralj? Ali si umoril kardinala? Ves si zmeden. Govori vendar, kajti v resnici, jaz umrem vsled nemira.«

»Athos,« pravi d'Artagnan in vrže od sebe žensko obleko, da se prikaže v srajci, »pripravi se, da začuješ neverjetno, nezaslišno zgodbo.«

»Obleci najprej to ponočno suknjo,« pravi mušketir svojemu prijatelju.

Med oblačenjem ponočne suknje zamenja d'Artagnan rokava, tako zmeden je bil še vedno.

»Torej?« pravi Athos.

»Torej,« odvrne d'Artagnan, se nagne k Athosu in mu tiho zašepče na uho: »miladyna rama je zaznamovana z lilijo.«

»Ah,« zakliče mušketir, »kakor da sem dobil krogeljo v srce.«

»Ali veš to gotovo,« pravi d'Artagnan, »da je ona druga mrtva popolnoma?«

»Ona druga?« pravi Athos s tako zadušenim glasom, da ga d'Artagnan komaj sliši.

»Da, ona, o kateri si mi pripovedoval nekoč v Amiensu.«

Athos vzdihne in spusti glavo, da mu omahne na prsi.

»Ta tukaj,« nadaljuje d'Artagnan, »je ženska šestindvajsetih do osemindvajsetih let.«

»Plavolasa,« pravi Athos, »ni res?«

»Da.«

»S svetlimi, modrimi očmi, nenavadnim bleskom in črnimi vejcami in obrvmi?«

»Da.«

»Velika, lepe rasti? Manjka ji zob poleg levoga podočnika?«

»Da.«

»Lilija je majhna, rdeča in kakor zbrisana po uporabljenih plasteh paste?«

»Da.«

»Vendar praviš, da je Angležinja.«

»Imenujejo jo milady, toda lahko je Francozinja. Poleg tega je lord Winter le njen svak.«

»Jaz jo hočem videti, d'Artagnan!«

»Čuvaj se, Athos, čuvaj se! Ti si jo hotel umoriti; ona je ženska, sposobna, da stori isto in te ne izgreši.«

»Ničesar si ne bode upala reči, kajti to bi se reklo tožiti samo sebe.«

»Sposobna je za vse! Ali si jo videl kdaj besno?«

»Ne,« odvrne Athos.

»Tigra, panterinja! Ah, moj dragi Athos, zelo se bojim, da sem nakopal obema grozno maščevanje!«

D'Artagnan opiše nato vse: miladyno blazno jezo in njene grožnje s smrtjo.

»Prav imaš, in pri moji duši, svoje življenje dam za las,« pravi Athos. »K sreči odrinemo pojutranjem

iz Parisa. Za gotovo se mi zdi, da pojdemo proti La Rochelle-u in če odrinemo...«

»Ti sledi do konca sveta, Athos, če te spozna. Pusti torej, da izlije svoje sovraštvo le na me.«

»Ah, dragi moj, kaj pa je, če me usmrti?« odvrne Athos. »Ali misliš, da sem vezan na življenje?«

»Za vsem tem tiči neka grozna skrivnost. Athos, ta ženska je kardinalova vohunka, o tem sem prepričan.«

»V tem slučaju se čuvaj sem! Če te kardinal vsled londonskih dogodkov ne občuduje, te sovraži iz dna srca. Ker pa ti javno ne more ničesar predbacivati in ker si mora sovraštvo dobiti duška, zlasti če je to kardinalovo sovraštvo, se čuvaj! Če greš na ulico, ne pojdi sam; če ješ, ravnaj previdno: kratko, ne zaupaj nikomur, niti lastni sencil!«

»K sreči,« pravi d'Artagnan, »gre samo za to, da doživiva brez nesreče še pojutrajšnji večer, kajti če sva v vojni, se nama je po mojem mnenju bati le še mož.«

»Med tem,« pravi Athos, »se odrečem jaz svojemu sklepu, ostati doma, in te hočem spremljati povsod. Vrniti se moraš v rue des Fossoyeurs, in jaz te spremim.«

»Ali kakor blizu je moje stanovanje, vendar ne moram od njega tak, kakoršen sem.«

»Glede tega imaš prav,« odvrne Athos in pozvoni.

Grimand se prikaže.

Athos mu namigne, naj gre na d'Artagnanovo stanovanje in prinese obleke.

Vojna med Rusi in Japonci.

Zanimivo je v prvi vrsti, kako sodijo Rusi o nastali vojni na skrajnem vstoku. „Novoe Vremja“ pravi med drugim: Vihar, ki nastane na daljnem vstoku, bo strašen in je svetovnega pomena. Zdaj se vidi samo nasprotje med interesi Rusije in med interesi Japonske in Angleške. Ali to ne sme nikogar premetiti. Vojna med Rusijo in Japonsko ne bo le vojna med dvema državama za lep kos azijske zemlje, tudi ne samo vojna dveh plemen, marveč to bo v bistvu vojna med staro Evropo in med Združenimi državami severoamerikanskimi, četudi se Združene države morda ne bodo direktno vpletle in bo boj dobojevan samo med Rusijo in Japonsko. U rusko-japonski vojni gre za prevlado sveta, to je boj med starim in med novim svetom. Evropa je tekom stoletij velik del sveta pridobila za svojo obrtno in trgovino. Trgovina in obrtnost sta vir evropskega bogastva, evropske sile in evropskega vpliva. Amerika išče sebi podvreči dotična trgovišča in zato so ameriški bogataši začeli boj na življenje in na smrt proti evropski trgovini in obrtnosti. Začeli so boj l. 1897. s tem, da so z Dingleevskim zakonom zapri svoje meje uvozu iz Evrope. Evropski izdelki ne morejo več na trg v Ameriko; za evropsko obrtnost in trgovino je Amerika izgubljena. Ko so se Amerikanci na ta način odkrivali evropske konkurence v domačih deželah, so začeli delati na to, da tuje dežele podvržejo svojemu vplivu in za svoje izdelke pridobijo novih trgov. In obrnili so svoje oči na nasprotno stran, na Tih oceani in na Azijo. Najprej so se polastili Havajskih otokov. Čim so postali ti otoki njihov last, so se vrgli na staro Evropsko državo, na Španjo. Proizvedli so ustajo na Kubi, začeli vojno proti Španji in ji vzeli Kubo ter velevažne Filipinske otoke tik azijskega obrežja. To je bil prvi korak, da se vrinejo v vzhodno Azijo. — Ko je bil izvršen, so Amerikanci, ki so začeli priprave za boj z Rusijo, dobro vedo, da mora biti prej Rusija uničena, predno zamorejo Amerikanci stopiti na Kitajsko tla. Združene države pripravljajo že nekaj let tla za odločni boj z Rusijo. Da si pridobijo simpatije v Aziji in v Evropi, so začeli grdit Rusijo. Ameriški pisatelj Kenau je izdal obsirno knjigo o „grozotah“, ki jih uganjajo Rusi v Sibiriji. Kar je kak ruski pisatelj slabega pisal o Rusiji, se je vse razširilo in ruski anarhist Krapotkin je postal modni lev v ameriških salonih. Ob enem so Amerikanci prav odločno stopili na stran Kitajcev in Japoncev in jih ščuvali proti Rusiji. Glavni pomočniki pri tem so misijonarji. Ti so v kratkem času razširili toliko Rusiji sovražnih spisov, da bi se z njimi pokrilo vse kolosalno ozemlje Kitajske in Japonske. Samo ameriški misijonarji v Sanghaju so l. 1899. razširili brošuro, ki imajo skupaj 69 milijonov strani. Navidezno služijo ti

misijonarji Bogu in civilizaciji. Naučiti hočejo kitajskega mandarina, vajenega abrahamskih razmer, da bi se vozil z avtomobilom; stari bonci naj bi svojega Konfucija čitali pri svitu Edisonove lampe, mesto s čolnic v najbi Kitajci lovili ribe s parobrodov — Kitajska naj postane trg za ameriške fabrikate. Amerikanci hočejo Kitajsko pridobiti popolnoma zase. Kitajska naj bo za Združene države to, kar je Indija za Angleško. S tem bi Amerikanci postali gospodarji vsega vzhoda — v ta namen so tudi sedaj naščuvali Japonsko proti Rusiji, in zato je predstojeta vojna med Rusijo in Japonsko v istini boj med Evropo in med Ameriko za supremacijo v vzhodni Aziji.

Kakošna je Japonska? Japonska ali kakor se v japonskem jeziku imenuje O Dai Nipon, obsega štiri velike otoke Nipon, Kiu-siu, Sikoku in Jeso in celo množico malih otokov, katerih število Japonci sami cenijo na 3850. Vse ozemlje meri, kakor smo že navedli, 382.447 km² in steje blizu 45 milijonov prebivalcev. Japonska je torej kar se tiče obsežnosti skoro polovico manjša kakor naša država, ki meri 622.296 km², a ima prilično prav toliko prebivalcev, kakor Avstro-Ogrska. Ne celo polovica te zemlje je rodovitna, dočim drugo polovico zavzemljejo neproduktivna gorovja, ponajveč vulkanske narave, ki se dvigajo do visokosti 3500 m v nebo. Na teh otokih prebivajo skoro izključno Japonci, narod mongolskega plemena, ki si je med vsemi ljudstvi na svetu ohranil najčistejšo svojo kri in se nikdar pomesal z drugimi narodi. Toda prvotni prebivalci teh otokov Japonci vendar niso, ampak so se sele sem kaj preselili — kdaj, to je zavito v globoko temo. Prvotni prebivalci tega otočja so se še ohranili na Jesu in drugih manjših severnih otokih in se imenujejo Aimus. Japonci so male rasti, koža je rmenkasto bela v raznih niansah do rjavkasto rumene, lasje imajo brez izjeme črne in le redko brado. V duševnem oziru se odlikujejo pred vsemi drugimi Azijati. Japonci so vseskozi praktični ljudje, katerim nedostajajo vsake fantazije, zato so predvsem dobri trgovci. Predvsem pa se odlikujejo po svoji posebni nadarjenosti, se vsaj na zunaj prilagoditi tuji evropski kulturi. Japonci ljubi svojo domovino nad vse, zato je velik šovinist, ki misli, da je Japonska prva dežela na svetu. Sicer je Japonci zelo delaven in hraber, predvsem pa ljubi značaj, v katerem oziru se odlikuje pred vsemi azijskimi narodi. Kar se tiče značaja, je Japonci nezavpen, lažljiv in maščevalen ter zelo udan nenravnosti. Najbolj razširjena vera na Japonskem je Sin-to ali Kami-no-mitsi, kar znači v prevodu pot duha. Kot najvišje božanstvo se smatra solnce, kateremu se izkazujejo božje časti. Kar se tiče solstva, se Japonska v zadnjem času trudi, da bi ga preuredila popolnoma na evropski način. V glavnem mestu Tokiju se nahaja vseučilišče Dai-Gakko, šola za tuje jezike Go-Gakko, učiteljsko Ši-Ham-Gakko in razni

drugi učni zavodi, ki so vsi urejeni na evropski način.

Poročila v terek so povedala, da je Japonska napovedala vojno Rusiji. To pa ni res, marveč res je, da so Japonci napadli Ruse pri Port-Arturju zavrato, tolovaško. Poškodovane so tri ladje, ki so se nahajale izven pristanišča. Poškodovane ruske oklopnice se zvejo „Cesarjevič“, „Retvizan“ in „Palada“. Kakor se zatrjuje, so bile to najboljše ladje, kar jih je imela Rusija na Daljnem vstoku, in so baje tako hudo poškodovane, da ne bodo za nobeno rabo več, kar pa ni verjetno. Vtis teh vesti, na Ruskem, zlasti v Petrogradu, kjer se niso nadejali, da bi Japonci v nasprotju z mednarodnim pravom pričeli s sovražnostmi, predno bi napovedali vojne, je bil naravnost velikanski. Celu na carja, ki se je tako rekoč vzvil v idejo miroljubja, so te vesti vplivale z neodoljivo silo. In pod vtisom teh poročil je napovedal car Nikolaj II. 9. t. m. popoldne ob 3. uri Japonski vojno.

Car je izdal na ruski narod manifest, ki se glasi: „Vsem svojim zvestim podanikom javljam: V skrbi za ohranitev našemu srcu toli dragega miru smo vse poskusili, da se utrdi mir na Daljnem vstoku. V to svrhu smo izrekli tudi svojo pritrditev dogovorom med Rusijo in Japonsko o korejskih zadevah. Ta pogajanja se niso končala. Japonska se je, ne da bi potakala naših zadnjih predlogov in ne da bi nas preje obvestila, predrznila napasti naše brodove. Zato smo ukazali, da se naj na to provokacijo odgovori takoj z orožjem. To objavljajoč, prosimo Boga, zaupajoč zvestobi in udanosti svojega naroda, da podeli ruskemu orožju vspeh in slavno zmago.“

Pred Semulpo se je vnela 10. t. m. pomorska bitka. 13 japonskih oklopnih in več torpedovk je naskočilo ruski ladji „Barjak“ in „Korejec“ in jih po silnih izgubah vjelo. Mostvo se ni hotelo udati, a je bilo premagano in vjeto. Na „Barjaku“ je bilo 146 mož, na „Korejcu“ 179 mož. Obe ladji sta takozvana „Kanonenbota“ sibirskih flotile.

Pri pomorski bitki pred Port Arturjem so imeli Japonci 14 torpedov, razdeljenih na tri skupine. Japonsko brodovje je prišlo iz Nagasakija. Ruske ladje „Retvizan“, „Carevič“ in „Palada“ so imele službo kot straže. Ker do tedaj, ko so se srečale te ladje, ni bila vojna napovedana — zato Rusi tudi niso mislili, da pride do boja in se niso pripravili nanj. Nakrat so jih Japonci napadli. Japonci so ruske ladje trikrat atakirali. Japonski napad je bil odbit in ga Japonci niso več ponovili. Tudi Japonci so imeli izgube. Poškodbe „Retvizana“ in „Careviča“ so jako znatne, vendar sta obe ladji mogli priti v Port Artur. Križarka „Palada“ je, ker je bila še huje poškodovana, vlačil nekaj časa „Retvizan“ za seboj, a je bil primoran jo prepustiti na morju njeni usodi, ker je voda

vdrla vanjo. Ker so te tri ladje najmenitnejše med ruskimi ladjami v Aziji, so vsled teh poskodeb ruske operacije za nekaj časa zadržane. Port Artur ima velikansko ladjedelnico in se škoda tam popraviti.

Prvi poraz Japoncev.

Pariz 11. „Agence Fournier“ dobila je iz Petrograda brzojavko, ki pravi, da so Japonci v večeršnjih bitki pred Port-Arturjem zgubili dve oklopni ladji in dva križarja, katerih potop je provzročilo rusko topništvo. Ko so se Japonci odtegnili iz bitke, izgubili so medpotooma še devet velikih torpedovk. Tudi japonske vesti iz Tokija priznavajo, da so Japonci izgubili nekaj vojnih ladij.

Petrograd 11. Sem kaj došle vesti javljajo, da so o bojih na morju pred Port Arturjem Japonci imeli velike zgube. Jedna oklopna ladija in dve križarki bile so hudo poškodovane in so morale v spremstvu jedne oklopne ladije odtegniti se iz bitke ter odpluti na odprto morje. Obe križarki ste se potopili še predno ste dospeli do Vej-hajveja. Možstvo je bilo rešeno. Tudi japonska torpedovska flotilja imela je težke zgube. Štiri japonske torpedovke so postale nesposobne za boj, tri torpedovke so se potopile, dve ste bili po kroglah iz ruskih topov uničeni. Japonci so zgubili 19 častnikov in 117 mornarjev. Razun tega bilo je 200 japonskih vojakov ranjenih. Glasom ruskih vesti mora le „Palada“ iti na popravo v „dock“, med tem ko bodo druge ladje mogle že v kratkem zopet stopiti v akcijo.

Kijev 11. Na ulicah je prirejalo množstvo ljudstva 10. t. m. pozno v noč patriotske demonstracije. Množica je zahtevala, da se izvise na balkonu mestne hiše carjeva slika in je pozdravila sliko, ko so isto na balkonu izviesli, z največjim navdušenjem. Častnike so vzdigovali v zrak in so jih na rokah nosili. Ljudje so nastopili z zastavami v narodnih barvah. Pred francoskim konzulatom so bile burne ovacije. Godba je igrala izmenjevalno rusko in francosko narodno himno. Vedenje ljudi je bilo uzorno.

Petrograd 11. Japonski napad na Port Artur, ki je bil podvzet iz Wei-hai-weja, je dal „Novemu Vremenu“ povoda opozoriti, da se mora smatrati angleško ozemlje po mednarodnih pravih v civilnem in vojaškem pogledu za tako, ki stoji pod angležkim nadzorstvom. Sedaj se izkazuje, da se je imevano pristanišče pretvorilo v japonsko operacijsko točko. S tem da je Anglija izročila Japonski Wei-hai-wej, je kršila temeljne določbe neutralnosti. Iz tega sledi, da se ima smatrati Wei-hai-wej za del japonskega teritorija in Anglija je izgubila pravico, sodelovati pri posvetovanjih eventuelnih vprašanj o nadaljni usodi Wei-hai-weja in Rusija je pooblaščen, zahtevati od Anglije odškodnino za direktne izgube, ki bi jih imela pretrpeti

(Dalje v prilogi.)

Grimand naznači, da razume popolnoma, in odide. »Za opravo nimava od tega nikakega dobička,« pravi Athos, »kajti če se ne motim, si pustil skoro vse svoje imetje pri milady, ki bo vendar bržkone toliko pazljiva, da ti je vrne. K sreči imaš safir.«

»Safir je tvoj, dragi moj Athos! Ali mi nisi rekel, da je to rodbinski prstan?«

»Da, moj oče ga je kupil, kakor mi je pripovedoval nekoč, za dva tisoč srebrnikov; bil je med svatbenimi darili, ki jih je dal moji materi; je pa krasno delo. Mati ga je podarila meni, in mesto da bi ga ohranil kakor sveto relikvijo, sem ga podaril tej nesramnici.«

»Vzemij torej ta prstan nazaj, dragi moj, kajti čisto razumljivo mi je, da ga moraš ohraniti med svojimi imetkom.«

»Da bi sprejel jaz nazaj prstan, ki je bil v rokah te ničvrednice! Nikdar. Ta prstan je oskrunjen, d'Artagnan.«

»Torej ga prodaj.«

»Prodati prstan, ki mi ga je dala moja mati! Povem ti, da bi smatral to za onečastenje.«

»Torej ga zastavi, gotovo ti posodijo nanj tisoč srebrnikov. S to vsoto lahko urediš svoje stvari. S prvim denarjem, ki ti pride zopet v roke, ga lahko rešiš ter dobiš očiščenega njegovega starega madeža, kajti potem je bil v oderuških rokah.«

Athos se nasmehne.

»Ti si ljubezniv sobojevnik,« reče, »moj ljubi d'Artagnan. S svojim vedno vedrim duhom dvigaš duhove v nesreči. Da, ta prstan zastaviva, toda pod nekim pogojem.«

»Pod katerim?«

»Da dobi vsak od naju jednak del, namreč vsak pet sto srebrnikov.«

»Kaj pa misliš, Athos! Jaz ne rabim niti četrtine te vsote, ker sem še vedno pri gardi, in to lahko spravim skupaj, če prodam svoje sedlo. Kaj pa rabim? Konja za Plancheta, to je vse. In nato pozabljaš, da imam tudi jaz neki prstan.«

»Za katerega ti je, kakor se mi zdi, neizmerno mnogo, dočim meni ni za mojega prav nič. Vsaj menim, da sem opazil tvoje veselje nad njim.«

»Da, ker če pride do skrajnosti, nas lahko reši ne le iz velike zadrege, ampak tudi iz velike nevarnosti; to ni samo drag demant, ampak tudi začaran talisman.«

»Ne razumem te sicer, toda verujem tvojim besedam. Vrniva se zopet k mojemu ali boljše k tvojemu prstanu. Ti vzameš polovico svote, ki jo dobiva zanj, ali pa ga vržem v Seineo, in dvomim, da bi bila kaka riba tako prijazna in bi nama ga prinesla nazaj, kakor nekoč Polikratu.«

»No, prav; sprejemem torej,« pravi d'Artagnan.

V tem trenutku vstopi Grimand v spremstvu Plancheta. V skrbeh za svojega gospoda in radoveden, kaj se mu je pripetilo, je Planchet postal prilično in prinesel obleko sam.

D'Artagnan se obleče, Athos stori isto. Ko sta oba pripravljena k odhodu, stopi Athos pred Grimanda in napravi, kakor bi nameril puško. Takoj sname ta s stene svojo mušketo in se odpravi, da spremi svojega gospoda.

Brez vsake nezgode dospo v rue des Fossoyeurs. Bonacieux, ki je stal na pragu, se burkasto ozre v d'Artagnana.

»Ej, moj ljubi najemalec,« pravi, »podvizajte se, pred vašim stanovanjem vas pričakuje lepo mlado dekle, in kakor veste, ženske nimajo rade, če se jih pusti dolgo čakati.«

»To je Kitty!« vskligne d'Artagnan in odhiti proti vhodu.

Res najde pred svojo sobo malo ubožico, ki se je vsa tresoča naslonila na njegova vrata.

Kakorhitro ga opazi, pravi:

»Obljubili ste mi svoje varstvo, obljubili ste mi, da me bodete čuvali pred njeno jezo. Pomislite, da ste me pahnili v pučubo!«

»Da, gotovo,« pravi d'Artagnan, »bodi brez skrbi, Kitty. Toda kaj se je zgodilo po mojem begu?«

»Ali morebiti vem!« pravi Kitty. »Na krik, ki ga je zagnala, so prihiteli služabniki; ona je bila blazna vsled jeze; vse le mogoče kletve je izbruhala proti vam. Tu mi pride na misel, da bi se lahko spomnila, da ste udrl v njeno sobo skozi mojo, in me imela za vašo sokrivnico. Tu vzamem ono malo denarja, ki ga imam, in svoje najdražje imenje ter se rešim.«

»Ubogo dete! Toda kaj naj storim za te? Že pol-trišnjem moram odpotovali.«

»Vse, kar hočete, gospod chevalier; spravite me iz Parisa, spravite me iz Francoske.«

»Ali vendar te ne morem vzeti s seboj k obleganju La Rochelle-a,« pravi d'Artagnan.

»Ne, toda lahko me namestite pri kakih znanih dami v provinci, na primer v vaši domovini.«

»Ah, moja ljuba prijateljica, v moji domovini dame nimajo sobaric. Toda čakaj, vem si pomoči. Planchet, pojdi h gospodu Aramis: na mestu naj pride. Nekaj zelo važnega mu imava povedati.«

»Razumem,« pravi Athos, »ali zakaj ne k Porthosu? Zdi se mi, da bi njegova marquise...«

»Porthosova marquise se da oblačiti od piscev svojega moža, pravi d'Artagnan smehljaje. »Razun tega bi Kitty ne marala stanovati v rue aux Ours, ali ni res, Kitty?«

(Dalje pride.)

Rusija od tega, da se je angleško pristanišče pretvorilo v japonsko operacijsko točko. V sličnem slučaju z Olabamo se je spoznalo Anglijo brezpozojno krivo.

Sinočnja poročila pripovedujejo o prizadevanju Japoncev vzeti Port Artur. Poročajo celo, da je prišel Port Artur v roke Japoncev ter da so ujeli ruskega admirala. Poročajo pa tudi o zmagi Rusov, da so uničili japonsko mesto Hakodate, in sicer z bombardiranjem z ladij. Pri Osanu pa so Japonci zaleli baje 2000 Rusov! — Velevlasti podpisujejo nevtralnost, katero hočejo držati v sedanji vojni.

Zadnje vesti. Japonci so se hoteli zopet izkrcati severno od Port-Arturja, pa so bili odbili. — Ne potrjuje se še vest, da so vzeli Japonci Port-Artur, pa tudi o bombardiranju japonskega mesta Hakodate ni podrobnejših poročil. Tudi ne bo res, da so vjeli Japonci ruskega admirala. — Rusi so baje severno od Port-Arturja uničili dva japonska regimanta, ki sta se hotela izkrcati na suho. — Rusija kliče nove vojake pod orožje. Navdušenje v Rusiji velikansko.

DOPISI.

Iz Doberdoba. — G. nunc je že odgovoril na „zvite napade“. Nikogar to bolj ne veseli kakor nas, kajti tako izve širje občinstvo najlažje resnico. Najprej se g. nunc brani sam v 9. stev. „Gorice“, a menda si sam ne zaupa preveč, ko si je prizvel — kakor citamo v 10. stev. „Soče“ — se advokata na pomoč, ono katoliško društvo iz Ljubljane, katero se ne sramuje i taka dejstva zanikati, ki se potem s o d n i j s k i m potom dokazujejo in gospode nuncu na laž postavijo. Da si je tudi naš g. nunc ubral to pot, se mu ne čudimo, ker ga poznamo, ali povemo mu, da si je s tem sam podpisal smrtno obsodbo.

Obrnimo se najprej h „Gorici“. Datan je od 30. jan., a ne odgovarja na težke obdoližitve dveh števk „Soče“ od 20. in 23. jan., ki so v glavnem te, da je g. nunc opeharil občino za stotine in stotine sv. maš in lepe denarce ter da je na oltarju neresnico govoril. V odgovor na te obdoližitve se gosp. nunc sklicuje na starešinstveni sklep od l. 1885. in „razsodbo“ ordinarijata iz l. 1899. S tem „sklicevanjem“ ni ničesar dokazano, nobena obdoližitev ovržena. Mesto odgovora g. nunc prevzel v se nos, češ s takimi „zdražbarji“, „naprednjaki“, „pisati“ se mi posvečeni možje ne bomo prepicali, raje jo zavijemo drugam, bolj na varno, če vmes kaj neresničnega povemo, če komu kaj nečastnega podtaknemo, nič ne škodi, samo da ostanemo mi na vrhu. To je bila nunčeva morala in spekulacija. Za prvo g. nunca ne zavidamo, za drugo se manj, ker se mu je temeljito ponesrečila. Potrpljenje!

G. nunc pripoveduje historijo o novem farovžu. Slika jo tako, kakor da bi bilo le nekaj „naprednjaskih zdražbarjev“, ki so tako zmedli in najhujši ljudi, da so s cepci in vilami oboroženi hoteli razgnati dražbeno komisijo, preteptati župana in nunca in še druge grozovitosti početi. Strašno, grozno, revolucija v Doberdolu! Treba je bilo oborožene sile, da bi ukrotila te „zdražbarje“. Čudno, da nista naš nunc in župan alarmirala kar cele stotnje vojakov iz Gorice. To sta debelo gledali, ljudje, ki poznate Doberdobce kakor dobre in ponižne duše, ko ste čitali „Gorico“. Da, da, strah ima velike oči in slaba vest... Evo resnice:

Povest o „zdražbarjih“ in še posebej o „naprednjaskih“, „zdražbarjih“ je gola izmišljotina g. „Goricega“ dopisnika. Ako si je hotoma iz misli one „zdražbarje“, tedaj ga imenujemo tu zlobnega lažnjivca in obrekovalca, če sta mu pa le strah in slaba vest narekovala ono izmišljotino, tedaj pa reveža pomilujemo in mu svetujemo, naj gre v se in naj pokoro dela... Nasprotstvo proti novemu farovžu in proti našemu nuncu sploh ni plod kakih „zdražbarjev“, marveč je v zniklo samo po sebi. Da, to nasprotstvo si je g. nunc s svojim nekršćanskim postopanjem vzgojil sam. Dolgo vrsto let je moral g. nunc opletati s šibo po trdi koži našega kmetiča, da so se temu odprle oči: o joj, saj g. nunc nas ne poljublja, marveč pretepa, saj nas ne uči, ampak zapeljuje.

To nekršćansko vedenje g. nunca hočemo odkriti celemu svetu, da bo videl, kakšni katoliški duhovniki se še dobé med nami. (Dalje pride.)

Domate in razne novice.

Poroki. — Poroki se dne 15. t. m. gospod Alojzij Bajec, vodja pripravnice v Sežani, z g.čno Anico Debenjakovo iz Materije. Vse najbolje!

Dne 11. t. m. se je poročil v Ljubljani gospod Engelbert G angl, znan, slovenski pisatelj in pesnik, z g.čno Jakobino Tomčevovo. Bilo srečno!

Umrli je v Šturijah gospa Zofija Dietz, rojena Bratina, v starosti 27 let. Blag jej bodi spomin, prizadetima družinama pa naše sozalj!

Sklep prvega tečaja. — Danes so zaključili na tuk. srednjih solah prvi tečaj tek. šol. leta ter razdelili dijakom spričevala.

Sokolov redni občni zbor se je vršil v ponedeljek dne 8. t. m. v hotelu „pri zlatem jellenu“ ob udeležbi, kakoršne se ni bilo ali vsaj že dolgo ne. Navzočih je bila polovica vseh članov. Povod zanimanju je bil gotovo napovedan razgovor o bližajočem se vsesokolskem shodu, ki ima biti dne 16., 17., in 18. julija v Ljubljani in pa o telovadnici v novem „Trgovskem domu“ ter nabavi orodja zanjo. Brat starosta dr. Treo je konstatoval ob 8½, sklepčnost, otvoril zborovanje in pozdravil mnogoštevilne zborovalce vzhodščen vsled njihovega zanimanja za društvo prav pristrčno. Z obžalovanjem je pa povdarjal, da manjka ravno ona mladina slovenska, za katero so sokolska društva najlepše polje delovanja. V svojem nagovoru se je spomnil vseh važnih društvenih dogodkov, o katerih so potem podrobneje poročali posamezni poročevalci. Omenil je važnost vsesokolskega izleta v Ljubljani in v kratkih potezih pojasnil pomen Sokolstva za Slovence v obče in še posebej za goriske, češ, da so ravno Sokoli, če je sploh kdo poklican in zmožen, oni, ki morejo napraviti Gorico slovensko, ki naj bi bila za vsa Gorisko izvor prosvete, omike in napredka. Za zapisnikarja je imenoval br. Meljavca.

Po poročilu blagajnikovega (br. Gilčvert) je imelo društvo v minolem letu K 1522-72 st. dohodov in K 1434-98 st. stroškov tako, da je ostalo koncem leta 1903. v blagajni K 87-74 st. gotovine. Poleg tega ima društvo delež „Goriške ljudske posojilnice“ za 20 K, gotovino za zastavo K 316-35 st. in inventar vreden K 888.

Brat tajnik (Jakše) je poročal, da je imelo društvo do izrednega občnega zbora, ki se je vršil 23. novembra 1903., tri seje in po občnem zboru do konca leta štiri. Izredni občni zbor sklicati, je bilo društvo prisiljeno, ker sta prejšnji tajnik in jeden odbornik odšla iz Gorice in se je odborništvo odpovedal br. podstarosta dr. Gruntar in ker društvo ni imelo načelnika. Pri volitvi je bil zopet izvoljen z vsklikom za podstarosta br. R. Gruntar, kateri pa ni sprejel izvolitve. V odbor sta bila voljena br. A. Bajec in A. Jakše. Zadnji se je izvolil v naslednji seji za tajnika. Za načelnika je bil izvoljen br. Zadel.

Poročila o lanskem rednem občnem zboru, ki je bil dne 2. februarja 1903., ni mogel prečitati, ker se je vsled malomarnosti prejšnjega tajnika izgubilo. Tudi poročil o sejah ni najti, vsled česar mora poročati le na kratko in bo treba napraviti društveno kroniko po časniških poročilih.

Prva veselica v društvenem letu je bila maskarada, ki se je zelo dobro obnesla. Sokol se je udeležil velike narodne slavnosti v Ajdovščini. Dne 23. avgusta napravilo je društvo skupno s „Solkanskim Sokolom“ izlet na Trnovo. Dne 27. sept. se je udeležil Sokol javne telovadbe „Solkanskega Sokola“ v Solkanu. Dne 5. decembra je priredilo društvo Miklavžev večer, ki je sijajno vspel in donesel toliko, da se je mogla napraviti vsaj za Miklavža lastna obleka. Društvo je izdalo 10 vrst razglednic, da bode mogla dati podporo oziroma znižano vožnjo vdeležnikom vsesokolskega izleta, posebno telovadcem, ki so skoraj sami obrtniki in ne zmorejo izletnih stroškov.

Brat načelnik je poročal takole:

Načelnikovo poročilo je skupina števk, račun o telovadbi. Zdi se, da ni tako zanimivo, kakor n. pr. ono br. tajnika. Kakor pa je važna statistika za uspešen pregled napredka vsake dobro urejene institucije, ravno tako važna je za sokolsko društvo statistika

o telovadbi in nje obisku, ki je podlaga vsemu drugemu sokolskemu delu. Telovaden obisk je bil v letošnjem letu razmeren primeren. Vpisanih telovadcev — Sokolov je bilo 39. Vdeležili so se telovadbe 1715 krat v 102 urah oziroma večerih, torej povprek 16:8, največ 29, najmanj 5 na uro ozir. večer. S telovadbo naraščaja se je pričelo 26. aprila in je bilo vpisanih 33 gojencev. Telovadni obisk v celem letu je 326 telovadcev v 28 urah, povprek 11:6, največ 19, najmanj 3 na uro ozir. večer. S telovadbo starejših bratov smo začeli 12/10 in nehali 17/11. Tačas je bilo skupaj 41 vdeležnikov v 10 urah, torej povprek 4:1, največ 5, najmanj 3 na uro. Poskus, uvesti redno telovadbo za zadnje se nam ni sponesel. Vzrok je najbrže nepoznanje sistematične telovadbe, ki more dati vsakej starosti in vsakemu spolu primerno in zdravo telesno vzgojo. Telovadilo se je na izletih v Ajdovščini in na Trnovem ter v Solkanu, vsakokrat po jedna vrsta na drugu in bradli in s prostimi vajami. V Gorici javne telovadbe ni bilo. Upajmo, da priradimo v novi telovadnici vsaj po jedno na leto. Izlet na Trnovo omenjam še kot pesizlet. Pesizleti so namreč telovadba na zdravem zraku, kjer se urimo v vsrajni hoji in prenašanju vremenskih dobrot kakor vročine, dežja itd. Gojiti stroge sokolske telovadbe do sedaj se ni bilo moč v našem društvu. Vzrok je pomankanje vsestransko izvežbanih voditeljev in delno pomankanje orodja kakor mnogokrat tudi prostora.

Nadeja, da dobimo v kratkem prostorno telovadnico z vsem za sistematično telovadbo potrebnim orodjem in si vzgojimo do tačas tudi vaditeljev, nas opravičuje zreti v prihodnjost s prepričanjem, da postane „Goriški Sokol“ res oni faktor, čegar naloga je vzgojiti narod popolnoma telesno dovršen za podlago vsestranski vzgoji in omiki in ga dovesti s tem do logične posledice: do npravnstvene popolnosti: do plemenitosti in človekoljubja. Na zdar! Poročila so se vzela odobruje na znanje.

Pri volitvi je bil izvoljen za starosta z vsklikom br. dr. Treo. Tudi volitev v odbor se je izvršila z vsklikom in so bili izvoljeni br.: Kovačič, Jakše, Gilčvert, Bajec, R. Drufovka in Pintar. Ker zadnji izvolitve ni sprejel in se ni doseglo sporazumljenje za kandidata, se je volilo z listki in je dobil br. Kranjc 34 glasov. Skrutinatorja sta bila br. Jerše in Pintar. Na predlog br. staroste je bil voljen z vsklikom za načelnika br. Zadel. Za računke preglednike so voljeni bratje: Jerkič, Zajc in Kopač Andrej.

K točki raznoterosti se je oglasil najprevo br. starosta dr. Treo in je poter., ko je pojasnil pomen dobro urejene telovadnice za Sokola, predlagal, naj se: 1. pooblasti novi odbor, da stopi v dogovor s „Trgovsko obrtno zadrugo“ glede telovadnicnih prostorov in 2. da se dovoli za nabavo se potrebnega orodja 12—1500 kron in se naroči odboru preskrbeti potreben denar ter o vsem tem poročati na prihodnjem izrednem občnem zboru, ki se ima v ta namen sklicati. Glede navabe denarja je pripomnil br. Zajc, naj bi se zato napravila javna telovadba, na kar je br. načelnik Zadel pojasnil, da se pač priredi meseca junija velika telovadba z ljudsko veselico, ki pa je v prvi vrsti potrebna v korist vsesokolskega izleta.

Brat načelnik je na to omenil pomen vsesokolskega izleta in predlagal, da se ustanovi dva odseka in sicer nabiralni in so bili voljeni: br. Gabršček, Koritnik, Meljavca, Marušič in Zajec ter kot pomnoženi odbor veselični odsek, v katerega so bili voljeni: br. Mušič, Ivo Šorli in Jerše.

Pri daljši debati o zastavi se je sklenilo, da se napravi do vsesokolskega izleta primeren sokolski prapor.

Ob 10½ uri je br. starosta zaključil zborovanje.

Sokolov odbor se je v svoji seji dne 10. t. m. sestavil naslednje: starosta br. dr. Dr. Treo, podstarosta br. Sr. Kovačič, tajnik br. Ar. Jakše, blagajnik br. Dr. Gilčvert, načelnik br. Jos. Zadel in odbornika br. Al. Bajec in L. Kranjc.

Vstopnice za Sokolovo maskarado se dobijo od danes naprej pri odborniku br. Kranjcu v pisarni dr. Treota in na večer maskarade pri blagajni.

Vsaka maska je podvržena kontroli, kdor se heče temu izogniti, naj si preskrbi v to odločeno vstopnico.

Vstopnice imajo ruedeče, modre in bele trakove. V slučaju navala plešejo modri in beli skupaj in ruedeči zase. Hkratu se naznanja, da se bodo prodajali pri blagajni sopki, kotljoni idr.

Kostumni venček slovenske mladine dne 10. t. m. v Dreherjevi dvorani se je posrečil v vsakem obziru sijajno. To je bil zopet lep nastop slovenskega elementa v Gorici, kakoršnih se človek spominja z veseljem se dolgo let. S posebnim zadovoljstvom beležimo, da je bil ta ples — naš, slovenski ples, zato pa tudi ob vsi eleganci ona topla, prijateljska domačnost, ki napravi se le zabavo res zabavo. Tretja kadrljka n. pr. je bila gotovo višek take fine, neprisiljene zabave. Gotovo pa je tudi, da so k tej vseobči animiranosti svoje pripomogli prekrasni kostumi naših dam. Pri mnogih to že ni bil več samo fin ukus, ampak naravnost — slog: baš ta obraz in baš ta kostum in pred seboj si imel — živ umotvor! Povodna vila, orijentalka, gozdna vila, potem vse polno tiste srčkane drobnjavi: mak, spomintica, deteljica, dimnikarček, veslarka, col. arka, rokoko-francozinja, Starodunajčanka, Čehinja, Škotka, Rusinja, pjeroti, kloven, severna luč in bogve kaj še, — človek je rajše gledal ali plesal, kakor da bi se bil mučil z „odkod“ in „kaj“. Ob enem pa smo videli tudi zopet enkrat, kak lep naraščaj iz dobrih krogov imamo tudi že med možko mladino v Gorici, saj je nastopilo pri kadrljlah po približno 50 gospodov, skoro izključno samih domačinov. Z eno besedo, — odbor in vdeleženci se ozirajo gotovo z zadovoljstvom na ta večer.

Nagloma je umrl mizar Štanta v ulici Soski most. Včeraj pop. je bil še v gostilni, ko je prišel v svojo delavnicco, pa mu je prišlo slabo, se je zgrudil in ostal mrtev. Štanta se je oženil v soboto 6. t. m.

Viskočastiti gospod župnik Plesničar na Lokvah — da no bo zamere radi titulature — je začel priobčevati dolgo klobaso proti dopisu v „Soči“ z dne 27/1/904. ter hoče dokazati, da je isti popolnoma neutemeljen — menda tako, kakor njegov rekurz proti obč. volvam — ter ga smatra za natolcevanje in obrekovanje.

Mi vzdržujemo vse trditve v „Socinem“ dopisu ter pričakujemo konec te klobase. Ko se sklobasa, priobčimo dokaze in priče še posebno k točki 4. Torej na svidenje, visokočastiti gospod!

Stranka prava.

K nesreči v Dornbergu. — Strašna je nesreča, ki se je pripetila v Dornbergu in katere žrtve je bil g. Repič, lesni trgovec v Gorici. Kdo je kriv? Teško je dati na to točen odgovor....

Mi spominjamo ob tej priliki, da smo že lani svetovali, naj prihajajo k vlakom iz bližnje gostilne, kjer je, ljudje z vinom, vodo, kruhom ali drugimi rečmi, tako da potnikom ni treba izstopati. Na tak način se zasluži marsikaj krajcar in potnikom je vstrojeno. Se ve, da ako se enkrat ne speča dosti ali nič, pride pa drugič več. To pa je gotovo, da se s tako postrežbo odpravi izstop potnikov iz vlaka, vsled česar se odstranijo tudi take strašne nesreče, kakoršna je bila v Dornbergu.

Letošnji nabor odložen za en mesec. — „Wiener Abendpost“ je priobčila, da se letošnji nabor novincev odloži za en mesec, ker se je letošnje zasedanje delegacij tako zavleklo, da je izključeno, da bi mogel drž. zbor pravočasno dovoliti kontingent novincev. Predlog o tem kontingentu je bil predložen zbornici poslancev že koncem novembra. Vlada se je bila nadejala, da bo mogla že začetkom februarja sklicati državni zbor in da bo mogel isti pravočasno rešiti rekrutno predlogo. V nekaterih pokrajinah so imeli začeti nabori že s 1. marcem. Vsled parlamentarskih zapletljajev na Ogrskem so se zavlekle tudi razprave delegacij, ki se bodo mogle zaključiti se le koncem tega meseca. Zato je tudi izključeno, da bi mogel državni zbor že pred 1. marcem vsprejeti kontingent novincev.

Požar v Rihombergu. — Pisejo nam: Dne 10. t. m. okoli 8½ ure zvečer je pričelo goreti poslopje posestnika Gvardjanciča v Vasi, in predno je bilo občinstvo pripravljeno, je švilgal plamen visoko čez streho v zrak. Ljudstvo je vrela od vseh strani na pomoč, med drugimi se je vdeležil gasenja tudi c. kr. vladni nadinženir g. Lipsche in inženir g. Wesely, koja slednja ne samo da sta priganjala občinstvo k delu, temveč sta se tuđi osebnoprijela dela. Ker se drž. pogorelega poslopja še drugih devet, koja so

večinoma s senom napolnjena, je bila nevarnost velika, da ogenj vniči celo Vas, ter se je radi tega pozvalo brzojavnim potom mestne ognjegasce iz Gorice, kateri so tudi točno dospeli in popolnoma vničili požar. Z ognjegasci okoli 11¹/₂ ure zvečer je prisel tudi c. kr. dvorni svetnik in voditelj okrajnega glavarstva v Gorici gosp. prof. Attems osebno na lice mesta ter spodbujal občinstvo k delu in slednjim tudi poprasal okolistoječe po županu. Nekateri so mu odgovorili, da so ga videli o pričetku ognja na mestu nesreče, a je takoj izginilo. „Očka“ bi bili moral biti pri gašenju požara že kot človek, on je kot župan zakonito obvezan priganjati ljudstvo k delu ter skrbeti za red in kot zavarovalni zastopnik je dolžan, varovati interese banke, kojoj on zastopa in koja mu plačuje odstotke, a kaj hočete! Očka kot človek nima srca za svojega bližnjega, kot župan mu ednaki slučajji ne donasajo čijet in kot zastopnik banke si je mislil: naj le gori, saj pojdem na komisijo in srce se mu je smejalo radosti, da bode spet služil svetle kronice. Hudomusneži so bili pa mnenja, da je sel mogoče na Kras iskat zaslovelega gospoda nunca, da bi prisel „panat“ ogenj.

Okradli so cerkev sv. Antona v Gorici, in sicer v noči od srede na četrtek. Vzeli so mežnarjevo mošnjo, s katero pobira denar, in pa iz nabiralnikov so pobrali, kar so dobili. Popili so tudi vino v zakristiji, potem pa napolnili steklenico z drugo „tekotino“. Pustili so listek, v katerem so povedali, da pridejo „obiskat“ se Mater božjo in njen lišp. Neznani tatovi so prisli, kakor se sodi, v cerkev skozi zakristijo.

K imenovanju finančnih komisarjev. — Iz dopisa, ki nam je bil došel o imenovanju finančnih komisarjev, smo bili posneli, da se imenujejo tudi taki, ki jezikovno niso kvalifikovani za take službe ter omenili tri taka mesta. Sedaj pa smo dobili pismo, v katerem se nam naznanja, da fin. komisar v Kobaridu zna slovenski ter tudi uraduje in občuje v prav dobri slovenščini. Toliko resnici na ljubo!

O cenilni komisiji zemljišč za sgradbo bohinjske železnice smo dobili iz bližnje Soske doline dopis, v katerem nam poročajo, da so citali pohvalo o tej komisiji, kako da je postopala pravilno in pravično. Ali hribovci po Soški dolini — tako pravi dopis — se ne morejo tako pohvaliti, ker je med njimi premnogo takih, ki se pritožujejo na vse kraje in konce, kako se jim je odvzeto zemljišče premalo cenilo, in sicer zemljišče, ki jim je tako dobro služilo.

Šala, ki je stala skoro življenje. — V ulici Mattioli je hčerka Cotiča dobila na omari očetov „flaubert“. Poskušala je sprožiti, ali ker ni nič počilo, je mislila, da je puška prazna. V tem vstopi 12 letna Eliza Bernardičeva. Cotičeva jej pomeri na čelo v šali, ali glej, tu se sproži puška in strel zadene ob desni strani Bernardičevo. Nato je nastal po hiši krik in vik, poklicali so zdravnika dr. Brescia, ki je potegnil kroglice iz čela in senca Bernardičevi, pa tudi papir, v kateri so bile zavite. Mislilo se je, da umre Bernardičeva, ali sedaj jej gre že bolje.

Stalna tatvina na živinskem trgu. — Kakor vsa četrtek, tako se je tudi pretekli pripetila na živinskem trgu tatvina. Okraden je bil neki Pičulin iz Orčjedrage. Zmanjkalo mu je 56 K iz zepa. Uzmovič je neznat.

Don Zanutta. — Kdo se ne spominja več tega svinjarja, ki je zlorabljal mladeniče v svojo pohotnost. 21 njih je bilo radi njega obsojenih po 15 dni ječe. Sedaj so pomiloščeni 4, drugi morajo pa sedeti. Zanutta se pa smeje kje na varnem.

Laška oika. — Pišejo nam iz mesta: Idoč proti Straticam dne 6. t. m. sem čul iz prtiličnega stanovanja tik ceste lasko kričanje: Mai più non voglio star dai šcavi piustosto in un bucco di condotto ma che sia italiani, potem pa zopet: Tutti essecutori e impiegati di primo del ultimo sono figure p.... itd. Lep mož mora biti oni človek, ki je tako kričal. Ako je ona družina slovenska, jo obžaljujem, da ime tako človeče pod streho. Naj mu pomaga rajši, da pride v kak laski bucco di condotto, kamor edino teče.

Kožbana. — Veselica, katero je pripravil bral. in pev. društ. „Slava e c“ v Kožbani dne 7. t. m., se je dobro iztekla, dasi je bilo slabo vreme. Žal, da se ista iz večih vzrokov ni mogla odložiti.

Posebne pohvale pa so vredne ženske, ki so nalogo točno izvršile. Tudi mešan zbor je krepko udarjal pod pevovodjo gosp.

Jos. Korečič. Kožbani se približuje beli jasni dan spoznanja.

Kaj spada k liturgiji? — Pišejo nam: Župnik-kanonik Sedej je zadnjič zabranil petje v Veliki cerkvi v spomin blagopokojne g.čne P. Kolikor vem, stoji č. g. kanonik na tem stališču, da petje v cerkvi ob pogrebi ne spada k liturgiji. Tako se je izrazil baje takrat, ko so pokopavali visokosolca Č., ko tudi ni dopustil petja v Veliki cerkvi. Utegne imeti prav, da ne spada k liturgiji, ali kaj pa je vendar takega ubrano petje v cerkvi ob pogrebu, da bi se zabranjevalo?! Ne umem tega. Pač pa sem teh mislij, da tako petje se povečuje slavnost pogreba! In temu se cerkev vendar ne bi smela vpirati. Pa drugodi se tudi ne vpirajo, da celo v Gorici ne, saj se je pelo že tuintam — le Sedej tega ne pusti....

Nočem reči, da dela tako kanonik Sedej iz kake animoznosti do Slovencev, vprašam pa za danes le to: Ker petje po njegovem mnenju ne spada k liturgiji — ali pa spada k liturgiji možna, s katero mežnar pobira med božjo službo denar od vernikov?!

Dobro gost! — V sredo zvečer je prisel v znano gostilno „pri petelinu“ v Nunski ulici neki Aleksander Bandev ter naročil petenko za večerjo in vino. Postregli so mu, ko je bilo pa čas plačati, je rekel, da nima ničesar ter da je najbolje, če pošljejo po redarja, da ga odvede v zapore. Ta želja se mu je izpolnila. Ko je odhajal, je rekel krečmarju: Dajte mi še en „španjol“, pa zapisite!

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Pontoni-Kürner.

Bralno društvo „Lipa“ na Slapu: pri Vipavi bo imelo v nedeljo dne 14. februarja ob 3. uri popoldne redni občni zbor z navadnim programom. Vabi se uče društva, da se ga udeleže.

Pevsko društvo „Nabrežina“ vabi na pušno veselico, katero priredi jutri dne 14. t. m. v prostorih gosp. Ignacija Tanceta v Nabrežini. Začetek veselice točno ob 6. uri zvečer. Pri veselici in plesu svira Majcenov orkester iz Trsta. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Napredno, glasbeno, podporno in sokolsko društvo „Naprej“ v Dornbergu vabi na ples dne 14. februarja 1904. v prostorih gosp. Jos. Šinigoja. Začetek točno ob 4. uri pop. Vstop k plesu je dovoljen samo udom in povabljenim gostom. Pri plesu udarja društveni tamburaški zbor. Odbor.

„Čitalnica“ na Ponikvah priredi dne 14. februarja 1904. ob treh popoldne plesno veselico s saljivo pošto v prostorih g. Jakoba Lapanja za vabljene in člane. Vstopnina za člane in vabljene 1 K.

Pevsko društvo „Kolo“ v Trstu vabi na maskirani plesni venček, kateri priredi v nedeljo dne 14. februarja v dvorani Mally (ul. Torrente št. 20). Začetek plesa točno ob 9. uri zvečer. Pri plesu svira orkester. K obilni vdeležbi vabi odbor.

Bralno in pevsko društvo v Dobravljah priredi dne 14. t. m. ob 5. uri pop. veselico s petjem in srečkanjem. Vstop dovoljen vsem, kdor kupi vsaj 1 srečko.

Tržaški „Sokol“ vabi na sijajno maskarado, katero priredi v gledišču „Goldoni“ v nedeljo 14. februarja 1904. ob 10. zvečer. Priti je v kostumu, maski ali v plesni obleki. Svirala bode vojaska godba pešp. št. 97. Ker je čisti dobiček namenjen za ureditev telovadnice v „Nar. domu“, se nadplačila blagovoljno sprejemajo. Odbor.

Oddajo se v najem elegantne mobilje, elegie-citre z notami in solo, pozlačena salonska svetilnica, ogledala, podobe, namizni prti in blazine. Tekališče Frana Josipa št. 35, II. nadstr.

Protiv protinu in revmatizmu, na kateri bolezni trpi na tisoče ljudi ob nastopu hude zime, je jedino in najboljšo sredstvo Zoltanovo mazilo. Steklenica 2 kroni. Lekarna Zoltan, Budimpešta.

Dostikrat se nudil priložnost, da se išče in priporoča pri ranjenju dobro obvezo. Pri tem najbolj pravino in skušeno sredstvo, katero vsled svojega antiseptičnega, hladečega in bolečino olajšujočega učinka zabranjuje vnetja in poprej zaceli rane, je v celi monarhiji dobro znano praško domače mazilo iz lekarni B. Fragner, c. kr. dvorni založnik v Pragi. Ker se to mazilo tudi pri večletni shranitvi ne spremeni ali izgubi svojega učinka, naj boče isto za nepričakovane slučaje v vsaki družini vedno pripravljeno. 2

Razgled po svetu.

Naš cesar je nekaj obolel, in sicer ima bolečine v hrbtu, kakor pred leti. Splošne avdicence so opuščene, vsrjšo se le posebne. Zdravje se boljša.

„Vesna“ na Dunaju naznanja: Karol vitez pl. Strahl, c. k. nadsodišča svetnik v p. in graščak, posestnik umetniške galerije v Stari Loki, je pristopil društvu slov. in hrv. dijakov upodablajočih umetnosti „Vesna“ na Dunaju kot podporni član.

Makedonija. — Sedaj, ko je Rusija zapletena v vojno z Japonci, je čuti neko živo gibanje na Balkanu, o katerem se dosti piše. Sluti se nevarnost, kakor da bi bila Turcija ojačena vsled tega, ker se Rusi vskakujejo v Aziji. Govori se pa tudi o možnosti, da bi Avstrija prodrla v Makedonijo. Ali nasproti temu treba povdariti z nova, da imata Avstrija in Rusija sklenjeno jednako postopanje na Balkanu, in da brez vednosti in privoljenja od strani Rusije Avstrija ne stori nikakega koraka na Balkan. Bolgarija čuti potrebo, nekako bolj se oborožiti, pa tudi v Srbiji čutijo nemir, ker je rusko oko obrnjeno sedaj v prvi vrsti v Azijo.

Dvajset let zaprta od bratov duhovnikov. — Prijeli so dva duhovnika, brata Kajetana in Franca Ragona v Št. Petru pri Cava dei Tirreni v Italiji, ker sta zaprla pred leti svojo sestro v neki podzemljski prostor. Ta sestra Regina se je hotela poročiti z nekim mladeničem, ali brata sta branila, češ, da ni dosti bogat. To je trajalo dolgo časa, slednjic je Regina izginila. Našli pa so jo karabinjeri v onem temnem in vlažnem prostoru vso prevlečeno z blatom, blazno, ne zna več govoriti, v strašnem stanju. Vrši se stroga preiskava. Zaprli so tudi dekle onih dveh duhovnikov, neka sorodnica je pa pobegnila. Rogani so premožni.

Za 909.000 kron tri leta ječe. — Porotniki v Pragi so obsodili bivšega knjigovodjo Kuchelmeistra, ki je s ponarejenimi menicami prisleparil 909.000 K, samo v triletno ječo.

Duhovnik pred porotniki radi umora. — Pred poroto v Neversu sodijo te dni francoskega semeniskega profesorja Renata Lamalle, ki je usmrtil dne 19. okt. lani Karla Beaulieu, ker ga je dolžil, da preveč intimno občuje z njegovo ženo.

Velika nesreča na železnici se je pripetila v Kielcakh v Šleziji. Trije vozovi so zdrknili s tira ter padli v brezno, pri čemer je bilo ubitih pet oseb, trideset pa ranjenih. **Zgorela je tovarna za črnilo v Milanu**. — Škode je 100.000 kron.

Statistika stoletnih. — Največ ljudi, ki dosežejo starost sto let, je v pokrajinah z milejšim podnebjem. Pri zadnji ljudski štetvi v Nemčiji je bilo med 56.000.000 le 78 oseb, ki so prekoračile stoto leto. Francija ima med 40.000.000 prebivalcev 213 stoletnih oseb. Na Angleškem jih je 146, na Irskem 78, na Škotskem 46. Švedska jih ima 10, Norvegija 23, Belgija 5, Danska 2, Švica pa nobenega. Na Španskem je med 18.000.000 prebivalci 400 oseb, ki so stare nad sto let. Med 2.250.000 prebivalci v Srbiji pa jih je prekoračilo 575 stoto leto.

Azovsko morje se tako hitro suši, da ima ruska vlada že velike skrbi za tamošnja

pristanišča. V zadnjih petih letih je morje stopilo toliko nazaj, da je 1.200.000 ha zemlje, ki je bila pod morsko površino, sedaj motvirje. Posebno sta prizadeti pristanišči Rostov in Taganrog.

Umor v Opatlju. — V bližini kopalnice „Slatina“ se nahaja jako dobro obiskovan restavrant. Sva gospodarjev se je skregal s kuharico, v prepiru je zagrabil nož v kuhinji ter ga zasadil kuharici v prsi. Kuharica je padla v krvi na tla ter ostala mrtva. Morilec je zbežal.

Foulardovo svilo od 60. kr. do gl. 3-70 meter za bluže in obleke. Franko in carine prosto na dom. Bogata vzorna zbirka z obratno pošto. **Tovarna svile Henneberg v Curihu.** (2)

Zahvala.

Podpisani toplo zahvaljuje vse udeležence mnogobrojnega pogreba našega preljubljenega in nepozabnega soproga in očeta

Matija Repiča.

Nadalje zahvaljuje vse darovalce lepih nagrobnih vencev, gg. pevcev za milo nagrobno petje ter vse one, kateri so nama na katerikoli način skazali sočutje ter naju tolažili ob toli bridki in nenadni izgubi. Srčna hvala vsem!

Šturije, 11. febr. 1904.

Marilja vd. Replč.

Rozilka Replč, hči.

Izvrsten okus dobi kava, ako ji primešate

VYDROVE ŽITNE KAVE.

Poskusite! Poštna 5 kg pošiljka 4 K 50 h franco.

Vydrova tovarna žitne kave Praga VIII.

Hiša na prodaj

v središču Solkana, enonadstropna, z dvoriščem in hlevom. Hiša je ob glavni cesti in pripravna za vsako trgovino.

Naslov pové upravništva.

Zahvala.

Globoko ganjeni vsled obilih dokazov sočutja izrekamo tem potom svojo najsrčnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ter vsem onim, kateri so spremili našo nepozabno

Marico

k večnemu počitku.

Srčna hvala preč. duhovščini, posebno preč. gospodu vikarju Tončiču, kateri je pokojnico zadnje čase zlasti zadnje trenutke tako lepo tolažil, enako preč. duhovščini v Rihenbergu ter posebno preč. g. župnika za ginljiv govor.

Zahvaljujemo se g. dr. Baderju, kateri se je ves čas dolge bolezni ter posebno zadnje dni trudil jej lajšati bolečine.

Zahvaljujemo se nadalje gg. pevcem goriškimi, kakor tudi rihemberškimi, vsem onim, kateri so proti naši izrečni prošnji blagohotno darovali vence ter konečno vsem onim, kateri so nam v teh dneh žalosti na katerikoli način lajšali neizmerno bol. Bog vsem povrni!

Blago pokojnico priporočamo v pobožno molitev.

V Gorici, dne 12. februarja 1904.

Žalujoča rodbina Pečenko.

Naznanilo.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu v Tolminu in okolici, da je preselil svojo

== sedlarsko delavnico ==

iz Bolca v Tolmin, kjer nadaljuje svojo obrt v hiši g. Kavčiča. Ker sem si v 10 letih svoje samostojnosti v Bolcu pridobil znanje in popolno zaupanje svojih odjemalcev v Bolcu in tudi zunaj njega, pričakujem da me bode slavno občinstvo v Tolminu podpiralo ter se boče vsakdo zaupno obračal do mene kdor kaj potrebuje od te obrti, bodisi v koleseljnih, fapertarske in sedlarske izdelke in sploh vse kar spada v sedlarsko stroko. Razni izdelki moje stroke so slavnemu občinstvu na ogled. — Zagotavljajoč da bom vsako delo točno in trpežno izgotavljal, se toplo priporočam in bilježim odličnim spoštovanjem

Miroslav Berginc,
sedlar v Tolminu.

„Škrat“.

Jedini slovenski humoristično-satični tednik, ki prinaša izključno originalne slike. Lastni cinkografski zavod. Izhaja v Trstu vsako soboto. — Naročnina za vse leto 6 K, za 1/2 leta 3 K. Posamezne številke se prodajajo po 10 stotink. Zahtevajte brezplačne številke na ogled.

Kerševani & Čuk

v Gorici

v ulici Riva Castello št. 4 (konec Raštelja.)

Priporočata slavn. občinstvu iz mesta in z dežele

svojo mehanično delavnico, zalogo šivalnih strojev in dvokoles iz tovarne „Puch“ ter drugih sistemov.

Sprejemava vsako popravo in rekonstrukcijo bodisi šivalnih strojev, dvokoles pušk in samokresov.

Vsako popravo, šivalni stroj ali dvokoleso jamejva.

Z ozirom na najino dolgoletno skušnjo, zagotavljamo, da so izdelki najine zaloge najboljše vrste in trpežni, ter izvršujemo vsako popravo bodisi šivalnih strojev ali dvokoles točno in dovršeno.

Posojujemo tudi dvokolesa.

Zaščitna znamka: SIRD.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarne v Prazi

priporočano kot izvrstno bol ublažujoče mazilo; za ceno 80 h, kron 1-40 in 2 kroni se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko s „SIRDOM“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarne in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“

v PRAGI, Elizabethgasse št. 5.

Dobi se v lekarnah

„Pri Zvezdčarju“ Robert Kasper, Tolmin.

Proti protinu in revmatizmu

je tisoče in tisoče ljudi vspešno rabilo Zoltanovo mazilo proti protinu in revmatizmu.

Mnogi trdijo, da se to mazilo izvrstno uporablja tudi pri takih boleznih, kjer celó dolgoletne kopelji niso mogle pomagati.

Cena steklenice 2 K v lekarnah.

Direktna poštna razpošiljatev izdelovalca:

lekarnarja **Béla Zoltán** Budimpešta.

Pozor!

Delavnica pil in rašp

v Gorici, Via del Duomo št. 3.

Opozarja se kovače, ključarje, urarje, čevljarje itd. Stare pile in rašpe se zopet na novo nasečejo jako po ceni. Vsaka pila in rašpa se garantira. Izdelujejo se tudi nove pile in rašpe, kaljene na ameriški način.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetlinjtec. — Rožni venel. — Mašne knjžice.

Višna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce pejmih in v trgovih ter na deželi. 2 35-8

Cigoj & Nemeč

veletržca z vini

v Gorici, Passaggio Edling št. 5,

Via Municipio 1 in 5.

Priporočata svojo zalogo izbranih črnih in belih vin iz najboljših isterskih, vipavskih in briskih kletij. —

Prodajata od 56 l. naprej.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8

priporočata

prijetna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, delmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorec.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Račun konsumnega društva v Gabrovici za leto 1902.

I. Denarni promet:

Dohodki:	K	v	Troški:	K	v
Prejeli za vino	63	84	Dali za vino	47	02
Od društvenega krčmarja potom pravde in poravnave	760	—	Pravdni troški:		
			Dr. Kolniku	24	96
			• Pretnerju	96	37
			• Treo	10	—
			Upravni troški	165	34
			Naloženo v hranilnici v Komnu	460	—
			V blagajni 31. decembra 1902	20	15
Kron	823	84		823	84

II. Premoženje in dolгови:

Promoženje:	K	v	Dolгови:	K	v
Inventar	44	60	Deleži	274	—
Naloženo v Komnu	460	—	Dolg pri dr. Treo	16	—
V blagajni 31. decembra 1902	20	15	Dobicek	234	75
Kron	524	75		524	75

Zahvala.

Zahvalujemo se tem potom vsem sožalnikom, ki so v tako obilem številu spremili k večnemu počitku, našo preljubljeno hčerko, oziroma sestro, gospodično

Otilijo Savelli.

Posebno pa se zahvalujemo preč. gosp. Blaziju Grči, ki je pokojnico ves čas njene dolge bolezni obiskoval, tolažil in ji podeljeval sv. sakramente ob vsaki uri in drugi častiti duhovščini, ki jo je spremljala k večnemu počitku. Zahvalujemo se tudi g. Ant. pl. Monarju za tolažbo v času njene bolezni in za udeležbo pri pogrebu. Dalje se zahvalujemo za udeležbo tudi vsemu učiteljskemu oboju iz Šempasa in iz Ozeljana, c. kr. zendermeriji, sorodnikom in vsem onim, kateri so prišli iz drugih krajev v kljub slabemu vremenu. Ponovno: Hvala vsem! Bog plačaj!

ŠEMPAS, dne 11. februarija 1904.

Žalujoča družina Savelli.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2%. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po 5%. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2%, na varščino ali zastavo 6%, na menice 6%, s 1/2% uradnino. Glavni deleži koncem leta 5 1/2%.

Stanje 31. dec. 1902. (v kronah): **Ólanov 1853** z deleži K = 129.026. — **Hranilne vloge** 1.479.006.70. — **Posojila** 1.443.030.10 — **Vrednost hiš** 142.643 (v rešnici so vredne več). — **Reservni zalog** 68.050.90.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Jos. Leuz,

trgovec z deželnimi pridelki

v Ljubljani, Reseljnova cesta,

kupuje in prodaja, vsakovrstne deželne pridelke, kakor jedlino čebulo, semenski čebulček najlepše vrste, semenski oves, vsakovrstni krompir (za seme vnejda, zgodnji rožen, beli amerikanec) tudi na cele vagone. — Nadalje prodam 4 pare pavov, 1 in 2 leti stare.

Gostilna

„pri Žagarju“

tik nove postaje na Blanci, toči vedno naravna domača bela in črna vina.

Kuhinja je proskrbljena vedno z gorkimi in mrzlimi jedili. Cene zmerne.

Priporočata se svojim rojakom iz mesta in z dežele za obilen obisk.

Gorica — Gorica

Klimatično zdravilišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetljava. — Električni avtomobil-omnibus k vsem brzovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičnim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

Tschinkel'nov

KAVIN ZDROB

(postavno zavarovan)

priznано

najbolja kavina primes

se dohiva samo pri jedinem

izdelovalatelju

Tschinkel

v Ljubljani

in pri njegovih zastopstvih.

J. Zornik Gorica, Gosposka ulica šte. 7.

Prporoča toplo sorojakom svojo zalogo modnega blaga:

Za dame:

Krasne okraske za obleke, trakove, svile zadnje novosti za bluze, pajčolane, pasove, predpasnike, rokavice, nogavice, dežnike, solinike, bluze, čevlje, vse potrebšine za obleke, kakor: podloge, sukanec, svilo, gumba, vezenja, zaponke itd.

Za gospode:

Raznovrstno belo in barvano perilo najbolj vrste, jopice za hribolazce, kolesarje, veslarje; zadnje novosti ovratnic, ovratnikov, zapestnic, nogavic, rokavic, hlaenikov, čepic, čevljev, dežnikov itd.

Opozarja

prečastite dame, na svojo veliko zalogo obce priznano najboljih modercev vsake cene.

Za birmance

in otroke: rokavice, nogavice, pajčolane vsake vrste, obleke, čepice, razno perilo.

Za slavnosti

in druge veselice; vsakovrstne narodne trakove, kojim preskrbi na zahtevo vsakovrstne napise.

Cene brez vsake konkurence.

Eksport Mizarska zadruga Eksport

v Gorici - Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva vseh slogov

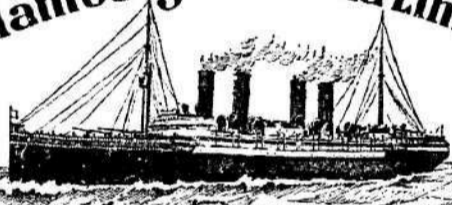
ter sprejema vždelo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Zastopstvo v Spiljetu ter Orientu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Hamburg-Amerika Linie

Največje najstareje parobrodno društvo na svetu.

Njega parobrodje obsega 280 velikanskih parnikov.

v Ameriko zanesljivo v 6 dnevih

direktna najhitrejša prekomorska vožnja z brzoparniki iz Hamburga v Novi York ali pa v Halifax.

Brezplačna vsakovrstna pojasnila daje od visoke vlade potrjeni zastopnik: Hamburg-Amerika Linie

Fr. Seunig v Ljubljani

Dunajska-cesta št. 31 poleg velike mitnice ali šrange.

Ranjenja

vsake vrste naj se skrbno varuje pred vsako nesnago, ker vsled te vsaka majhna ranitev lahko nastane velika, težko ozdravljiva rana. Že 40 let je odkar se imenuje mečilno mazilo, **praško domače mazilo** priznano kot zanesljivo obvezno sredstvo. To mazilo varuje rane, olajšuje vnetja in bolečine, hladi in pospešuje celjenje in zdravljenje.

Razpošilja se vsak dan.

Proti naprej poslanemu znesku K 3-16 se pošilja 1/2 skatljice ali K 3-36 1/2 sk., ali K 4-60 1/2 sk., ali K 4-96 1/2 sk. franko na vse postaje avstro-agerske monarhije. — Vsi dell onota imajo postavno deponirano varstveno znamko.

Glavna zaloga

B. Fragner, c. kr. dvorni založnik, lekarna „Pri črnem orlu“ Praga, Mala strana, na voglu Spornorove ulice č. 203.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske. — V Gorici v lekarnah Cristofoletti, Glublich, Pontoni in Gironeoli.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadjno drevje z mešalom za mešanico iz bakra in apna tako, da se najdenkrat na dve cevi brizga,

brizgalnice (strealjke) za sadjno drevje z natanjko namerjeno petrolmešanico, svetilnice na aceten da se ulove leteči hrošči, hidravlične stiskalnice za vino, stiskalnice za vino in ovočje s diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje, stiskalnice,

čisto nove mlince za grozdje,

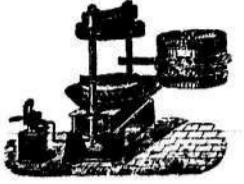
nove priprave proti peronospori in za žveplanje, sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo kot zbiralnike (treure), mlatilnice, vitale (gepel) i. t. d. razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah

Ig. Heller, Dunaj, II. Praterstrasse 49.

Cenilniki zastonj in franko.

Dopisuje se v vseh jezikih.

Prva kranjska z vodno silo na turbini delujoča

tovarna stolov

Fran Švigelj

na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko

prporoča sl. občinstvu, prečast. duhovščini, imeteljem in predstojnikom zavodov in šol, krčmarjem in kavarnarjem, ravnateljstvom uradov, gg. brivcem itd.

natančno in trpežno izdelane

stole, fotelja, vrtno stole, gugalnice, naslonjače itd. itd.

Blago je izdelano iz trdega, izbranega lesa, poljubno likano ali v naravni barvi imitirano.

Največja izbira stolov, naslonjačev in gugalnikov iz trestvine.

Na željo pošlje tvrdka najnovejše obširne cenike z nad 80 slikami, katerih je razvidna oblika blaga in cene, zastonj in franko.

Naročevalcem na debelo se dovoli znaten popust.

Aromatična esenca (Mercantonio)

Spiritozna tekočina, izdelana iz destilacije aromatičnih alpskih zeljšič. Po dolgem raziskavanju je dokazano, da se isto uspešno in gotovo uporablja pri bljevanju in ogadnosti, posebno v času rosečnosti, pri črevesnem trganju, glavobolu, živčnih in histeričnih boleznih ter obvaruje pred kolero.

Lekarna G. B. Pontoni

„Pri dveh zamorcih“ — Gorica, Raštelj.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu št. 3.

Prporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Prporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidn. postrežbo po jako zmernih cenah.

Zahtevajte

moj ilustrovani cenik z več kakor 500 podobami od ur, zlatih, srebrnih in muzikalčnih predmetov, katerega pošilja zastonj in pošlino preste

Hanns Konrad,

tvornica ur in eksportna hiša West št. 249. — (Češko).

Izvolite piti okusni kranjski

„Brinovec“.

Naročite ga pri

F. Cvek-u — Kamnik

(Kranjsko).

Sprejme se solidnega zastopnika (v Gorici) za Goriško.

Veliki požar!

zamore se lahko in naglo pogasiti samo s

Smekalovimi

brizgalnicami

nove sestave, koje od desne in leve strani vodo vlečejo in mečejo. V vsakem položaju delujoče kretanje brizgalnice nepotrebno!

R. A. Smekal

Zagreb,

skladišče vseh gasilnih predmetov, brizgalnic, cevi, pasov, sekiric, sekalk in gospodarskih strojev.

1129 odlikovanj 11

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi. Rezervni fond: 25,000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000.000 K. Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vsakezi slovensko-narodne uprave.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastni bančni hiši Gospodskih ulicah šte. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje tekoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.